

faae Timer nok der, faa at de tidt maa undervife ti til tolv Timer i Døgnet. De naae i Reglen forft faft Anfættelfe omkring deres fire og tredivte Aar, og man kan jo ikke negte, at det er betydelig senere end, hvad der i Reglen er Tilfældet med Lærerne i Provindftjøbftæderne, ikke at tale om Landet, hvor de tidt komme i Anfættelfe lidt over tyve Aar gamle. Naar de kjøbenhavnfte Lærere ikke defto mindre ikke tidligere have været med til at faae Underftøttelfe, da turde det dog hberken være dette Things eller Ministeriets Skulb. Jeg erindrer nemlig, at forfte Gang denne Sag var for, vare Repræfentanterne her for Kjøbenhavn af den Mening, at de kjøbenhavnfte Lærere vare ftillede paa en bedre Maade end Lærerne i det øvrige Land, og at det kjøbenhavnfte Skolevæfen var ordnet ved færegne Love, gjældende for denne By alene, og at derfor Kommunen selv alene burde fjerne for fine Læreres Lønning (Ufbrydelfe). Jeg tror ikke, jeg hufker feil deri, og jeg hører ogsaa, at jeg faar Bifald her bagved. Jeg maa alftaa paa Udvalgets Begne meget varmt anbefale denne Sag til Ministerens Overveielte. Man er ikke blind for, at derjom de kjøbenhavnfte Lærere ftulle tages med, da maa der fe nogen Ændring, ikke alene den rent formelle Ændring, at man fætter „Kjøbenhavn“ ind, men det maa ogsaa have i Grindring, at der ikke er noget Skoleraad for Kjøbenhavn, men Uddelingen kan maaffe foregaa igjennem Magiftraten. Det er imidlertid blot en Genftilling, jeg gjør, og jeg anbefaler alftaa ogsaa dette Andragende. Jeg tror ikke, der er flere Andragender, fom vedrøre den høitæredede Kirke- og Underviſningsminister.

Minifteren for Kirke- og Underviſningsvæfenet (Scavenius): Jeg ftal begynde med det ftdfte Andragende, den æredede Ordſpører omtalte, fom er det vigtigfte. Jeg kan kun dertil fige, at naar Thinget vil henviſe dette Andragende til mig, ftal jeg tage det under al velvillig Overveielte, og at jeg antager, at mine Overveielte ville falde ud derhen, at jeg vil foreslaa en forhøiet Bevilling paa Finantsloven, men jeg vil dog for ikke at vække Forhaabninger, fom vilde blive ftuffede, udtale, at jeg ikke tror, det vil være muligt at faae denne Sag ordnet iaar til tredie Behandling af Finantsloven; men har vedkommende Lærerftand i Kjøbenhavn maattet vente faa længe, faae de at vente et Aar endnu. Det maa man imidlertid alftaa være forberedt paa, at Bevillingen paa Finantsloven af 300,000 Kr. maa forhøies, da det efter min Formening vilde være uretfærdigt at

tage af de 300,000 Kr. for at give de kjøbenhavnfte Lærere og Lærereinder, idet man derved vilde forringe det Tilftud, fom Landets Lærere udenfor Kjøbenhavn hidtil have faaet. Jeg ftal efter den Opfordring, fom vil blive mig given, hvis de tre andre Andragender blive henviſte til mig, tage diſſe Andragender under Overveielte, idet jeg ikke her paa Forhaand ftal udtale mig om, til hvilket Reſultat jeg i faa Henſeende vil komme. Jeg ftal dog, hvad det forfte Andragende angaar, gjøre opmærksom paa, at jeg har forftaaet det faaledes, at vedkommende Mandønfter en Underftøttelfe til Udgivelfe af en Skolebog eller Skolemateriale, hvad man nu vil kalde det, for Forſrifter m. v., og det finder jeg ikke, der er færlig ftor Anledning til. Det er min Overveielte, at det vilde være ufornuftigt af Staten at underftøtte faadanne almindelige udbredte Skolebøger, de finde meget godt Udbredelfe, uden at Staten behøver at træde hjælpende til. Jeg indrømmer imidlertid, at faaledes fom den æredede Ordſpører anbefalede dette Andragende, hnes det at gaa ud paa, at denne Mand rent perſonlig paa Grund af hans Fortjenefter af Strivekunften i Landet ftulde have Underftøttelfe, men det gaar hans Andragende egentlig ikke ud paa; det gaar ud paa en Underftøttelfe til Udgivelfe af Bøger, og den finder jeg ikke nogen Grund til at give. Noget helt andet er det, om der kan være Grund til at underftøtte denne Mand perſonlig ligefom forftjellig andre Folk paa Grund af deres ftørre eller mindre Fortjenefter. Dette ftal jeg tage under velvillig Overveielte. Hvad angaar Andragendet under Nr. 7 fra Hr. Muſiker Bohlmann, da ftal jeg heller ikke paa Forhaand udtale mig nærmere derom; men jeg maa rigtignok fige til det æredede Udvalg og det høie Thing, at hvis man vedtager Henviſningen af dette Andragende, og denne Mand faa faaer en Underftøttelfe paa Grund af, at Thinget har anbefalet Andragendet, bliver dette jo en ren Tilfældighed; thi der gives mange Muſikere og Videnskabsmænd, Litterater og Kunſtinere, der i enhver Henſeende ftaa paa samme Trin fom han, men fom blot ikke have fundet fig foranledigede til ligefom han af Misfornoielfe med, at Ministeriet ikke har været iſtand til at give ham Underftøttelfe, hvad det maaffe gjerne havde villet, naar det havde havt Penge dertil, at komme med et Andragende til Thinget. Jeg gjør denne Bemærkning, ikke fordi jeg har noget Videre imod, at det høie Thing henviſer Andragendet til mig — jeg ftal tage det under velvillig Overveielte — men jeg kan ikke tilbageholde den Udtalelſe,